

Službeni list

Europske unije

C 300

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
11. rujna 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 300/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 300/02	Predmet C-213/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Patricka Breyera, Republike Finske, Kraljevine Švedske (Žalba — Pristup dokumentima institucija — Članak 15. stavak 3. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Područje primjene — Zahtjev za pristup podnescima koje je Republika Austrija podnijela u okviru predmeta u kojem je donesena presuda od 29. srpnja 2010., Komisija/Austrija (C-189/09, neobjavljena, EU:C:2010:455) — Dokumenti u posjedu Europske komisije — Zaštita sudskih postupaka)	2
2017/C 300/03	Predmet C-566/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kammergericht Berlin – Allemagne) – Konrad Erzberger protiv TUI AG (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Načelo nediskriminacije — Izbor predstavnika radnika u nadzorni odbor društva — Nacionalni propis na temelju kojeg aktivno i pasivno biračko pravo imaju samo radnici poslovnih jedinica koje se nalaze unutar nacionalnog državnog područja)	3

2017/C 300/04	Predmet C-93/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Provincial de Alicante – Španjolska) – Ornua Co-operative Limited, ranije The Irish Dairy Board Co-operative Limited protiv Tindale & Stanton Ltd España, SL (Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno vlasništvo — Žig Europske unije — Jedinstveni karakter — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c) — Jedinstvena zaštita prava koja proizlazi iz žiga Europske unije od vjerojatnosti dovođenja u zabludu i od štete za ugled — Mirno supostojanje tog žiga s nacionalnim žigom koji rabi treća strana u jednom dijelu Europske unije — Nepostojanje mirnog supostojanja drugdje u Uniji — Percepcija prosječnog potrošača — Razlike u percepciji koje mogu postojati u različitim dijelovima Unije)	3
2017/C 300/05	Predmet C-143/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Abercrombie & Fitch Italia Srl protiv Antonina Bordonara (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. stavak 1. — Članak 2. stavak 2. točka (a) — Članak 6. stavak 1. — Diskriminacija na temelju dobi — Ugovori o povremenom radu koji se mogu sklopiti s osobama mlađima od 25 godina — Automatski prestanak ugovora o radu kada radnik navrší 25 godina)	4
2017/C 300/06	Predmet C-206/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Marco Tronchetti Provera SpA i dr. protiv Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravo društava — Direktiva 2004/25/EZ — Ponude za preuzimanje — Članak 5. stavak 4. drugi podstavak — Mogućnost izmjene cijene u ponudi pod okolnostima i u skladu s jasno određenim kriterijima — Nacionalna pravila koja predviđaju mogućnost da nadzorno tijelo poveća cijenu istaknutu u ponudi za preuzimanje u slučaju nezakonitog dogovora između ponuditelja ili osoba koje s njim zajednički djeluju i jednog ili više prodavatelja)	5
2017/C 300/07	Predmet C-340/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG protiv Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 9. stavak 1. — Članak 11. stavak 2. — Sudska nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje — Izravna tužba oštećene stranke protiv osiguravatelja — Tužba oštećenikova poslodavca, javnopravnog tijela, zakonskog cesionara na kojeg prelaze prava njegova zaposlenika u odnosu na osiguravatelja predmetnog vozila — Subrogacija)	6
2017/C 300/08	Predmet C-357/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litva) – „Gelvora“ UAB protiv Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Područje primjene — Društvo za naplatu potraživanja — Potrošački kredit — Prijenos tražbine — Priroda pravnog odnosa između društva i dužnika — Članak 2. točka (c) — Pojam „proizvod“ — Mjere naplate provedene istodobno s djelovanjem sudskog izvršitelja)	6
2017/C 300/09	Predmet C-416/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo protiv Portimão Urbis, E.M., S.A. – u likvidaciji, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 1. stavak 1. točka (b) — Članak 2. stavak 1. točka (d) — Prijenos poduzeća — Zadržavanje prava zaposlenika — Područje primjene — Pojmovi „zaposlenik“ i „prijenos pogona“)	7
2017/C 300/10	Predmet C-505/16 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. srpnja 2017. – Olga Stanislavivna Yanukovych, u svojstvu nasljednice Viktora Viktoroviča Janukoviča protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prilagodba tužbenog zahtjeva — Podnesak podnesen u ime i za račun preminulog tužitelja)	8

2017/C 300/11	Predmet C-663/16 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EU) br. 528/2012 — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Članak 95. — Europska agencija za kemikalije (ECHA) — Objava popisa aktivnih tvari — Uključivanje društva kao dobavljača aktivne tvari)	9
2017/C 300/12	Predmet C-666/16 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EU) br. 528/2012 — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Članak 95. — Europska agencija za kemikalije (ECHA) — Objava popisa aktivnih tvari — Uključivanje društva kao dobavljača aktivne tvari)	9
2017/C 300/13	Predmet C-176/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2017. uputio Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poljska) – Profi Credit Polska S.A. sa sjedištem u Bielsko-Biala protiv Mariusza Wawrzoseka	10
2017/C 300/14	Predmet C-194/17 P: Žalba koju je 14. travnja 2017. podnio Georgios Pandalis protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. veljače 2017. u predmetu T-15/16, Georgios Pandalis protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	10
2017/C 300/15	Predmet C-217/17 P: Žalba koju je 25. travnja 2017. podnio Mast-Jägermeister SE protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 9. veljače 2017. u predmetu T-16/16, Mast-Jägermeister SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	12
2017/C 300/16	Predmet C-253/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Ramazan Dündar i dr. protiv Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Predmet C-337/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2017. uputio Sąd Okręgowy w Szczecinie (Poljska) – Feniks Sp. z o.o. protiv Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Predmet C-343/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2017. uputio Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – Fremoluc NV protiv Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaabinvest ABP) i dr., intervenijent: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Predmet C-346/17 P: Žalba koju je 9. lipnja 2017. podnio Christoph Klein protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 28. rujna 2016. u predmetu T-309/10 RENV, Christoph Klein protiv Europske komisije	15
2017/C 300/20	Predmet C-347/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2017. uputio Rechtsbank Rotterdam (Nizozemska) – A, B, C, D, E, F, G protiv Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Predmet C-372/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2017. uputio Rechtbank Noord-Holland (Nizozemska) – Vision Research Europe BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Predmet C-380/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, druge stranke: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Predmet C-393/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2017. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) – Openbaar Ministerie protiv Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Predmet C-397/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. srpnja 2017. uputio Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgija) – Profit Europe NV protiv Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Predmet C-398/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. srpnja 2017. uputio Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgija) – Profit Europe NV protiv Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Predmet C-410/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A	21
2017/C 300/27	Predmet C-411/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2017. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Predmet C-414/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – Arex CZ a.s. protiv Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Predmet C-420/17: Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Francuske Republike	25
2017/C 300/30	Predmet C-426/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2017. uputio Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Španjolska) – Elena Barba Giménez protiv Francisce Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Predmet C-606/15: Rješenje predsjednika devetog vijeća Suda od 19. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike	27
2017/C 300/32	Predmet C-683/15: Rješenje predsjednika Suda od 27. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Poljske	27
2017/C 300/33	Predmet C-539/16: Rješenje predsjednika Suda od 30. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Richard Rodriguez Serin protiv HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Predmet C-548/16: Rješenje predsjednika Suda od 5. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Mons – Belgija) – État belge protiv Biologie Dr Antoine SPRL	28
Opći sud		
2017/C 300/35	Predmet T-348/16 OP: Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e („Arbitražna klauzula — Prigovor — Suspenzija izvršenja presude zbog ogluhe — Djelomična presuda”)	29
2017/C 300/36	Predmet T-519/15: Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2017. – myToys.de protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (myBaby) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije myBaby — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije i raniji verbalni nacionalni žigovi MAYBABY, May BaBy i MAY BABY — Akcesorni zahtjev — Članak 8. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 216/96 — Odluka kojom se samo potvrđuje — Nedopuštenost”)	29
2017/C 300/37	Predmet T-348/16 OP-R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. srpnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e („Privremena pravna zaštita — Arbitražna klauzula — Presuda zbog ogluhe — Zahtjev za suspenziju izvršenja presude — Nenadležnost”)	30
2017/C 300/38	Predmet T-464/16 P: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – HI protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Projekt financiran sredstvima Unije — Sukob interesa — Stegovni postupak — Sankcija premještaja u niži razred — Odbijanje tužbe u prvom stupnju — Žalba koja je dijelom očito nedopuštena, a dijelom očito neosnovana”)	31
2017/C 300/39	Predmet T-423/17: Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Nexans France i Nexans protiv Komisije	31
2017/C 300/40	Predmet T-433/17: Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – Dehousse protiv Suda Europske unije	32

2017/C 300/41	Predmet T-436/17: Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – ClientEarth i dr. protiv Komisije	33
2017/C 300/42	Predmet T-437/17: Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Oy Karl Fazer protiv EUIPO-a – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Predmet T-448/17: Tužba podnesena 18. srpnja 2017. – Sevenfriday protiv EUIPO-a – Seven (SEVEN-FRIDAY)	35
2017/C 300/44	Predmet T-449/17: Tužba podnesena 18. srpnja 2017. – Sevenfriday protiv EUIPO-a – Seven (SEVEN-FRIDAY)	35
2017/C 300/45	Predmet T-455/17: Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Bateni protiv Vijeća	36
2017/C 300/46	Predmet T-457/17: Tužba podnesena 19. srpnja 2017. – Medisana protiv EUIPO-a (happy life)	37
2017/C 300/47	Predmet T-460/17: Tužba podnesena 20. srpnja 2017. – Bopp protiv EUIPO-a (prikaz jednakokutnog osmerokuta)	38
2017/C 300/48	Predmet T-748/15: Rješenje Općeg suda od 18. srpnja 2017. – Gauff protiv EUIPO-a – H. P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Predmet T-278/17: Rješenje Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN)	39

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 300/01)

Posljednja objava

SL C 293, 4.9.2017.

Prethodne objave

SL C 283, 28.8.2017.

SL C 277, 21.8.2017.

SL C 269, 14.8.2017.

SL C 256, 7.8.2017.

SL C 249, 31.7.2017.

SL C 239, 24.7.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Patricka Breyera, Republike Finske, Kraljevine Švedske

(Predmet C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Pristup dokumentima institucija — Članak 15. stavak 3. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Područje primjene — Zahtjev za pristup podnescima koje je Republika Austrija podnijela u okviru predmeta u kojem je donesena presuda od 29. srpnja 2010., Komisija/Austrija (C-189/09, neobjavljena, EU:C:2010:455) — Dokumenti u posjedu Europske komisije — Zaštita sudskih postupaka)

(2017/C 300/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Van Nuffel i H. Krämer, agenti)

Druge stranke u postupku: Patrick Breyer (zastupnik: M. Starostik, *Rechtsanwalt*), Republika Finska (zastupnik: H. Leppo, agent), Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson i L. Swedenborg, agenti)

Intervenijenti u potporu žalitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. J. García-Valdecasas Dorrego i S. Centeno Huerta, agenti), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme i F. Fize, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i polovine troškova Patricka Breyera.
3. Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Republika Finska i Kraljevina Švedska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Kammergericht Berlin – Allemagne) – Konrad Erzberger protiv TUI AG**

(Predmet C-566/15) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje radnika — Načelo nediskriminacije — Izbor
predstavnik radnika u nadzorni odbor društva — Nacionalni propis na temelju kojeg aktivno i pasivno
biračko pravo imaju samo radnici poslovnih jedinica koje se nalaze unutar nacionalnog državnog područja)**

(2017/C 300/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Konrad Erzberger

Tuženik: TUI AG

uz sudjelovanje: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Franka Jakobija, Andreas Barczewskog, Petera Bremmea, Dierka Hirschela, Michaela Pönippa, Wilfrieda H. Raua, Carole Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelta, Marcella Witta, Wolfgang Flintermanna, Stefana Weinhofera, ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice poput onoga u glavnom postupku, na temelju kojeg radnici zaposleni u poslovnim jedinicama grupe koje se nalaze na državnom području te države članice nemaju aktivno i pasivno biračko pravo na izborima predstavnik radnika u nadzorni odbor društva majke te grupe koje ima sjedište u navedenoj državi članici te, ovisno o slučaju, na temelju kojeg nemaju pravo na izvršavanje ili nastavak izvršavanja predstavničkog mandata u tom odboru, u slučaju u kojem ti radnici napuštaju svoj posao u takvoj poslovnoj jedinici i zapošljavaju se u društvu kćeri u sastavu iste grupe sa sjedištem u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila
Audiencia Provincial de Alicante – Španjolska) – Ornu Co-operative Limited, ranije The Irish Dairy
Board Co-operative Limited protiv Tindale & Stanton Ltd España, SL**

(Predmet C-93/16) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno vlasništvo — Žig Europske unije — Jedinstveni
karakter — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c) — Jedinstvena zaštita prava
koja proizlazi iz žiga Europske unije od vjerojatnosti dovođenja u zabludu i od štete za ugled — Mirno
supostojanje tog žiga s nacionalnim žigom koji rabi treća strana u jednom dijelu Europske unije —
Nepostojanje mirnog supostojanja drugdje u Uniji — Percepcija prosječnog potrošača — Razlike u
percepciji koje mogu postojati u različitim dijelovima Unije)**

(2017/C 300/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Alicante

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ornuia Co-operative Limited, ranije The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Tuženik: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Izreka

1. Članak 9. stavak 1. točku (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] treba tumačiti na način da iz činjenice da u jednom dijelu Europske unije mirno supostojе žig Europske unije i nacionalni žig, s obzirom na jedinstveni karakter žiga Europske unije, ne proizlazi zaključak da u drugom dijelu Unije u kojem nema mirnog supostojanja tog žiga Europske unije i znaka istovjetnog tom nacionalnom žigu ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između navedenog žiga Europske unije i tog znaka.
2. Članak 9. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti na način da sud za žigove Europske unije koji odlučuje u sporu povodom tužbe zbog povrede može uzeti u obzir elemente koji bi po njegovu mišljenju bili relevantni za ocjenu je li nositelj žiga Europske unije ovlašten zabraniti uporabu znaka u jednom dijelu Unije na koji se ta tužba ne odnosi kako bi ocijenio je li nositelj žiga ovlašten zabraniti uporabu tog znaka u onom dijelu Unije na koju se navedena tužba odnosi, pod uvjetom da se između tih dvaju dijelova Unije tržišni uvjeti i društvenokulturne okolnosti ne razlikuju znatno.
3. Članak 9. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti na način da iz činjenice da u jednom dijelu Europske unije mirno supostojе ugledni žig Europske unije i neki znak ne proizlazi zaključak da u drugom dijelu Unije u kojem nema takvog mirnog supostojanja postoji opravdan razlog za uporabu tog znaka.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Abercrombie & Fitch Italia Srl protiv Antonina Bordonara

(Predmet C-143/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članak 2. stavak 1. — Članak 2. stavak 2. točka (a) — Članak 6. stavak 1. — Diskriminacija na temelju dobi — Ugovori o povremenom radu koji se mogu sklopiti s osobama mlađima od 25 godina — Automatski prestanak ugovora o radu kada radnik navrší 25 godina)

(2017/C 300/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Tuženik: Antonino Bordonaro

Izreka

Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i članak 2. stavak 1., članak 2. stavak 2. točku (a) i članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da im se ne protivi odredba poput one u glavnom postupku koja dopušta poslodavcu da sklopi ugovor o povremenom radu s radnikom mlađim od 25 godina, bez obzira na narav poslova koje treba obaviti, i otkazati mu kad navršši 25 godina jer se njome nastoji postići legitiman cilj politike zapošljavanja i tržišta rada, pri čemu su sredstva za njegovo postizanje prikladna i nužna.

(¹) SL C 200, 6. 6. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Marco Tronchetti Provera SpA i dr. protiv Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Predmet C-206/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravo društava — Direktiva 2004/25/EZ — Ponude za preuzimanje — Članak 5. stavak 4. drugi podstavak — Mogućnost izmjene cijene u ponudi pod okolnostima i u skladu s jasno određenim kriterijima — Nacionalna pravila koja predviđaju mogućnost da nadzorno tijelo poveća cijenu istaknutu u ponudi za preuzimanje u slučaju nezakonitog dogovora između ponuditelja ili osoba koje s njim zajednički djeluju i jednog ili više prodavatelja)

(2017/C 300/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Tuženik: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

uz sudjelovanje: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Izreka

Članak 5. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji nacionalnom nadzornom tijelu dopušta povećanje cijene u ponudi za preuzimanje u slučaju „tajnog dogovora”, a da ne utvrdi detaljno posebna postupanja koja obilježavaju taj pojam, pod uvjetom da tumačenje navedenog pojma pomoću metoda tumačenja priznatih u nacionalnom pravu dovoljno jasno, precizno i predvidivo proizlazi iz tog propisa.

(¹) SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG protiv Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Predmet C-340/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 9. stavak 1. — Članak 11. stavak 2. — Sudska nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje — Izravna tužba oštećene stranke protiv osiguravatelja — Tužba oštećenikova poslodavca, javnopravnog tijela, zakonskog cesionara na kojeg prelaze prava njegova zaposlenika u odnosu na osiguravatelja predmetnog vozila — Subrogacija)

(2017/C 300/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Tuženik: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Izreka

Članak 9. stavak 1.b Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, u vezi s člankom 11. stavkom 2. te uredbe, treba tumačiti na način da poslodavac s poslovnim nastanom u državi članici koji je nastavio isplaćivati plaću svojem zaposleniku odsutnom nakon prometne nezgode i na kojeg su prešla njegova prava u odnosu na društvo za osiguranje od građanskopravne odgovornosti u odnosu na vozilo koje je sudjelovalo u toj nezgodi, koje ima poslovni nastan u drugoj državi članici, može u svojstvu „oštećene stranke”, u smislu te potonje odredbe, podnijeti tužbu protiv tog društva za osiguranje pred sudovima prve države članice, kad je izravna tužba moguća.

⁽¹⁾ SL C 305, 22. 8. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Gelvora” UAB protiv Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Predmet C-357/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Područje primjene — Društvo za naplatu potraživanja — Potrošački kredit — Prijenos tražbine — Priroda pravnog odnosa između društva i dužnika — Članak 2. točka (c) — Pojam „proizvod” — Mjere naplate provedene istodobno s djelovanjem sudskog izvršitelja)

(2017/C 300/08)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Gelvora” UAB

Tuženik: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Izreka

Direktivu 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) treba tumačiti na način da njezinu materijalnom području primjene pripada pravni odnos između društva za naplatu potraživanja i dužnika koji nije izvršio obveze iz ugovora o potrošačkom kreditu čiji je dug prenesen tom društvu. Pojam „proizvod” u smislu članka 2. točke (c) te direktive obuhvaća praksu takvog društva prilikom naplate potraživanja. U tom pogledu, bez utjecaja je okolnost da je postojanje duga potvrđeno sudskom odlukom i da je ta odluka proslijeđena sudskom izvršitelju na izvršenje.

(¹) SL C 335, 12. 9. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo protiv Portimão Urbis, E.M., S.A. – u likvidaciji, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Predmet C-416/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 1. stavak 1. točka (b) — Članak 2. stavak 1. točka (d) — Prijenos poduzeća — Zadržavanje prava zaposlenika — Područje primjene — Pojmovi „zaposlenik” i „prijenos pogona”)

(2017/C 300/09)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Tuženici: Portimão Urbis, E.M., S.A. – u likvidaciji, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da je područjem primjene te direktive obuhvaćena situacija u kojoj općinsko poduzeće, kojeg je općina jedini dioničar, likvidirano odlukom izvršnog tijela te općine i čije su djelatnosti djelomično prenesene na tu općinu kako bi ih ona izravno obavljala i djelomično na drugo općinsko poduzeće restrukturirano u tu svrhu, kojega je ta općina također jedini dioničar, pod uvjetom da je identitet dotičnog poduzeća zadržan nakon prijenosa, što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.

2. Osoba poput tužitelja u glavnom postupku koja zbog suspenzije svojeg ugovora o radu ne obavlja stvarno svoje funkcije obuhvaćena je pojmom „zaposlenik” u smislu članka 2. stavka 1. točke (d) Direktive 2001/23 ako je kao zaposlenik zaštićena dotičnim nacionalnim zakonodavstvom, što je, međutim, na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Ne dovodeći u pitanje tu provjeru, u okolnostima poput onih u glavnom postupku za prava i obveze koji proizlaze iz njezina ugovora o radu mora se smatrati da su preneseni na preuzimatelja, u skladu s člankom 3. stavkom 1. te direktive.
3. Treće pitanje koje je postavio Tribunal Judicial da Comarca de Faro (okružni sud u Faru, Portugal) nedopušteno je.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. srpnja 2017. – Olga Stanislavivna Yanukovych, u svojstvu nasljednice Viktora Viktoroviča Janukoviča protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prilagodba tužbenog zahtjeva — Podnesak podnesen u ime i za račun preminulog tužitelja)

(2017/C 300/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Olga Stanislavivna Yanukovych, u svojstvu nasljednice Viktora Viktoroviča Janukoviča (zastupnik: T. Beazley, QC)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: P. Mahnič Bruni i J.-P. Hix, agenti), Europska komisija (zastupnici: S. Bartelt i J. Norris-Usher, zastim E. Paasivirta i J. Norris-Usher, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Olgi Stanislavivnoj Janukovič nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, troškova koji su nastali Vijeću Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet C-663/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EU) br. 528/2012 — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Članak 95. — Europska agencija za kemikalije (ECHA) — Objava popisa aktivnih tvari — Uključivanje društva kao dobavljača aktivne tvari)

(2017/C 300/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (zastupnici: M. Grunchard i K. Van Maldegem i P. Sellar, odvjetnici)

Druška stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: M. Heikkilä i C. Buchanan, agenti, P. Oliver, Barrister)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH nalaže se snošenje troškova.
3. Društva Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Europska agencija za kemikalije (ECHA) te društva BASF SE i Oxea GmbH snosit će svaki svoje troškove vezane za zahtjev za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. srpnja 2017. – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet C-666/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EU) br. 528/2012 — Stavljanje na raspolaganje na tržištu i korištenje biocidnih proizvoda — Članak 95. — Europska agencija za kemikalije (ECHA) — Objava popisa aktivnih tvari — Uključivanje društva kao dobavljača aktivne tvari)

(2017/C 300/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (zastupnici: M. Grunchard i K. Van Maldegem i P. Sellar, odvjetnici)

Druška stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: M. Heikkilä i C. Buchanan, agenti, uz asistenciju P. Olivera, barristera)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH i Ecolab Deutschland GmbH nalaže se snošenje troškova.
3. Društva Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Europska agencija za kemikalije (ECHA) te društva BASF SE i Oxea GmbH snose svaki svoje troškove vezane za zahtjev za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2017. uputio Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poljska) – Profi Credit Polska S.A. sa sjedištem u Bielsko-Biala protiv Mariusza Wawrzoseka

(Predmet C-176/17)

(2017/C 300/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profi Credit Polska S.A. sa sjedištem u Bielsko-Biala

Tuženik: Mariusz Wawrzosek

Prethodno pitanje

Protivi li se odredbama Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, a osobito njezinu članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. kao i odredbama Direktive 2008/48 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽²⁾, a osobito njezinu članku 17. stavku 1. i članku 22. stavku 1. isticanje zahtjeva, koji je utvrđen pravilno popunjenom mjenicom, poduzetnika (zajmodavca) protiv potrošača (zajmoprimca) u okviru postupka izdavanja platnog naloga u skladu s člankom 485. stavkom 2. *et seq.* Zakonika o građanskom postupku (Kodeks postępowania cywilnego, skraćeno: KPC), u vezi s člankom 41. Zakona o potrošačkom kreditu (Ustawa o kredycie konsumenckim) od 12. svibnja 2011., prema kojima nacionalni sud valjanost zahtjeva iz mjenice smije ispitati isključivo s obzirom na poštovanje formalnih zahtjeva mjenice, bez razmatranja temeljnog odnosa?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

⁽²⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Žalba koju je 14. travnja 2017. podnio Georgios Pandalis protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. veljače 2017. u predmetu T-15/16, Georgios Pandalis protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Georgios Pandalis (zastupnik: A. Franke, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, LR Health & Beauty Systems GmbH

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- I. ukine presudu Općeg suda od 14. veljače 2017. u predmetu T-15/16, koji se odnosio na postupak povodom opoziva žiga Europske unije br. 001273119 „Cystus”;
- II. poništi odluku prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. listopada 2015. u predmetu R 2839/2014-1, koji se odnosio na postupak povodom opoziva žiga Europske unije br. 001273119 „Cystus”;
- III. poništi odluku Odjela za poništaje od 12. rujna 2014., donesene u postupku proglašavanja žiga ništavim 8374 C, u mjeri u kojoj su njome nositelju žiga Europske unije br. 001273119 „Cystus” opozvana prava kad je riječ o „dodacima prehrani za nemedicinske potrebe” iz razreda 30;
- IV. odbije zahtjev za proglašavanje žiga ništavim koji je u postupku pred Odjelom za poništaje i prvog žalbenog vijeća EUIPO-a podnio LR Health & Beauty Systems GmbH u odnosu na žig Europske unije br. 001273119 „Cysus”, u mjeri u kojoj se taj zahtjev odnosi na proizvode koji su „dodaci prehrani za nemedicinske potrebe”;
- V. naloži Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe pogreške koje se tiču prava pri tumačenju i primjeni članka 51. stavka 1. točke (a) i članka 51. stavka 2. Uredbe o žigu [Europske unije] ⁽¹⁾:

- prvo, nepostojanje pojašnjenja u obrazloženju presude koji su zahtjevi konkretno predmet pojedinačnog ispitivanja (uporaba u svojstvu žiga, stvarna uporaba i je li se žig upotrebljavao za zaštićene proizvode i usluge).
- drugo, nepostojanje ispitivanja toga ulaze li proizvodi „Cystus” u definiciju dodataka prehrani u smislu članka 2. točke (a) Direktive o dodacima prehrani.
- treće, nepostojanje razvrstavanja proizvoda „Cystus” za koje se predmetni žig upotrebljavao.
- četvrto, iskrivljavanje činjenica pri ocjeni toga jesu li proizvodi „Cysus” dodaci prehrani za nemedicinske potrebe i iz toga proizašao pogrešan zaključak da se žig nije upotrebljavao za dodatke prehrani za nemedicinske potrebe.
- peto, ne postoji odvojeno ispitivanje toga jesu li „pastile” koje su stavljene na tržište pod tim žigom dodaci prehrani (za nemedicinske potrebe).

Nadalje, žalitelj ističe nedostatnost obrazloženja pri utvrđenju u skladu s kojim se, na temelju članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu [Europske unije], žig „Cystus” nije stvarno upotrebljavao za dodatke prehrani za nemedicinske potrebe:

- prvo, na temelju obrazloženja presude nije moguće razumjeti zašto činjenice i dokazi koje je podnio žalitelj nisu uvjerile sud da se žig upotrebljavao za dodatke prehrani za nemedicinske potrebe.

- drugo, nedostavno je obrazložiti odluku u skladu s kojom se žig nije stvarno upotrebljavao za zaštićene dodatke prehrani za nemedicinske potrebe navodeći da određene indicije ne idu u prilog takvom razvrstavanju, a pritom ne utvrditi za koje se proizvode žig na drugi način upotrebljavao.
- treće, ne postoji odvojena ocjena toga jesu li „pastile” stavljene na tržište pod žigom dodaci prehrani (za nemedicinske potrebe) i nije objašnjeno zašto nije provedena takva razlikovna ocjena.

Osim toga, žalitelj ističe pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju i primjeni članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu [Europske unije]:

- prvo, pogrešno ispitivanje članka 51. stavka 1. točke (a) i članka 51. stavka 2. Uredbe o žigu [Europske unije]; nije ispitano je li se žig, u registriranom obliku ili jednom od oblika koji se razlikuju od registriranog i ni na koji način ne utječe na razlikovni karakter (članak 15. stavka 1. točka (a) Uredbe o žigu [Europske unije]), upotrebljavao za dodatke prehrani za nemedicinske potrebe.
- drugo, razvrstavanje žiga kao opisnog podatka u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe o žigu [Europske unije], s obzirom na to da žalitelj *de facto* ne može upotrebljavati žig na neopisni način za svoje proizvode „Cystus”, koji se temelje na biljci *Cistus Incanus*, iako je Opći sud, u okviru ispitivanja na temelju članka 51. stavka 1. točke (a) i članka 51. stavka 2. Uredbe o žigu [Europske unije], morao pretpostaviti da žig ima barem prosječan razlikovni karakter.

Nadalje, žalitelj ističe proturječno i nedostavno obrazloženje pri utvrđenju toga da se, u skladu s člankom 51. stavkom 1. točkom (a) Uredbe o žigu [Europske unije], žig Europske unije br. 001273119 „Cystus” nije stvarno upotrebljavao za dodatke prehrani za nemedicinske potrebe:

- S jedne strane, postoji proturječnost jer je utvrđeno da je način pisanja žiga s „y” umjesto s „i” nije dovoljan dokaz njegove uporabe kao žiga Unije i istodobna tvrdnja da time nije bilo utvrđeno postojanje apsolutnog razloga za odbijanje registracije u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe o žigu [Europske unije].
- S druge strane, postoji nedostatnost obrazloženja u mjeri u kojoj Opći sud nije opravdao zašto konkretan oblik uporabe žiga ne ispunjava zahtjeve iz članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu [Europske unije].

Konačno, žalitelj ističe pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju i primjeni članka 75. druge rečenice Uredbe o žigu [Europske unije]: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je pogrešno smatrao da se žalbeno vijeće nije očitovalo o navodnom apsolutnom razlogu za odbijanje registracije u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe o žigu [Europske unije].

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Žalba koju je 25. travnja 2017. podnio Mast-Jägermeister SE protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 9. veljače 2017. u predmetu T-16/16, Mast-Jägermeister SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mast-Jägermeister SE (zastupnik: C. Drzymalla, odvjetnik)

Druge stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda od 9. veljače 2017. u predmetu T-16/16, kojom je odbijena tužba i tužitelju naloženo snošenje troškova;
- ako odluči da je žalba osnovana, prihvati prvi i treći tužbeni razlog iz prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žaliteljeva žalba podnesena je protiv presude Općeg suda od 9. veljače 2017. u predmetu T-16/16, u kojoj je Opći sud ispitao uvjete koji se odnose na prikaz dizajna radi utvrđivanja datuma podnošenja, konkretno što se tiče prijave za registraciju dizajna br. 002683615-0001 i 002683615-002 (čšaše).

Pobijana presuda Općeg suda povređuje odredbu iz članka 46. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 6/2002, u vezi s člancima 36. i 38. iste uredbe, jer je Opći sud presudio da iz smisla i svrhe tog pravila proizlazi da prijave za registraciju ne treba smatrati prijavama za registraciju dizajna Zajednice ako Ured smatra da postoji nesigurnost ili nejasnoća u pogledu predmeta zaštite prijavljenog dizajna. Međutim, iz važnosti datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna za njezina podnositelja proizlazi da prikaz dizajna ne treba biti podvrgnut strogim zahtjevima i da članak 36. stavak 1. točka (c) zahtijeva samo fizičku prikladnost prikaza dizajna za umnožavanje radi priznanja datuma podnošenja u smislu članka 38. Uredbe br. 6/2002.

Suprotno onome što smatra Opći sud, ništa drugo ne proizlazi ni iz članka 4. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 2245/2002, u vezi s njezinim člankom 10. stavkom 1. točkom (c) i člankom 10. stavkom (2). Budući da iz tih odredbi proizlazi da prikaz dizajna treba biti dostatne kvalitete kako bi se jasno razlikovale sve pojedinosti predmeta za koji se zahtijeva zaštita, i te se odredbe odnose samo na fizičku prikladnost prikaza dizajna za umnožavanje. To je osobito tako uzimajući u obzir da samo podnositelj prijave za registraciju određuje njezin predmet odnosno ono u odnosu na što zahtijeva zaštitu. Naposljetku, konačan doseg zaštite dizajna jedino i isključivo utvrđuje sud koji odlučuje u postupku zbog povrede prava.

Ako registracija dizajna može pobuditi pravne dvojbe glede njegova prikaza, ona može biti odbijena, ali to ne može biti slučaj s priznanjem datuma podnošenja prijave za registraciju koji je vrlo važan za njezina podnositelja zbog odredbi o prvenstvu prve prijave iz članka 4. stavka A. Pariške konvencije.

U tim okolnostima Opći sud nije uzeo u obzir nedvosmislen tekst različitih pravila u članku 46. stavcima 2. i 3. Na temelju članka 46. stavka 2. Uredbe br. 6/2002, prijava se neće smatrati prijavom za registraciju dizajna samo ako se nedostaci prijave tiču uvjeta navedenih u članku 36. stavku 1. te uredbe. Međutim, kad je riječ o prikazu dizajna, članak 36. stavak 1. navedene uredbe zahtijeva samo da taj prikaz bude prikladan za umnožavanje. U skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe br. 6/2002, svi ostali nedostaci, osobito oni koji proizlaze iz primjene Uredbe 2245/2002, mogu, nakon prethodnog priznanja datuma podnošenja, uzrokovati samo odbijanje prijave. To proizlazi iz upućivanja sadržanog u članku 46. stavku 3. na članak 45. stavak 2. točku (a), u vezi s člankom 36. stavkom 5. Uredbe br. 6/2002.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) –
Ramazan Dündar i dr. protiv Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Predmet C-253/17)

(2017/C 300/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Tuženik: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Predsjednik Suda Europske unije odredio je odlukom od 20. lipnja 2017. brisanje ovog predmeta iz upisnika.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2017. uputio Sąd Okręgowy w Szczecinie (Poljska) –
Feniks Sp. z o.o. protiv Azteca Products & Services SL**

(Predmet C-337/17)

(2017/C 300/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Feniks Sp. z o.o. sa sjedištem u Szczecinu

Tuženik: Azteca Products & Services SL sa sjedištem u Alcori

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o „stvari povezanoj s ugovorom” u smislu članka 7. točke 1. podtočke (a) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ ako je podnesena tužba protiv kupca s poslovnim nastanom u jednoj državi članici za utvrđenje nevaljanosti kupoprodajnog ugovora o nekretnini smještenoj u drugoj državi članici zbog štete uzrokovane vjerovnicima prodavatelja, a ugovor je u toj drugoj državi članici bio sklopljen i u cijelosti izvršen?
2. Treba li na prethodno pitanje odgovoriti primjenom doktrine *acte éclairée* s obzirom na presudu Suda od 17. lipnja 1992., Handte, C-26/91, iako se ta presuda odnosila na odgovornost proizvođača za nedostatke stvari u slučaju u kojem proizvođač nije mogao predvidjeti komu će se roba dalje prodati i tko će zbog toga protiv njega moći istaknuti zahtjeve, dok ova tužba protiv kupca za „utvrđenje nevaljanosti ugovora o kupoprodaji nekretnine” zbog štete uzrokovane vjerovnicima prodavatelja za svoju osnovanost zahtijeva znanje kupca o okolnosti da je pravni posao (kupoprodajni ugovor) poduzet na štetu vjerovnika, tako da kupac mora računati s takvom tužbom osobnog vjerovnika dužnika?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2017. uputio Nederlandstalige Rechtbank van eerste
aanleg Brussel (Belgija) – Fremoluc NV protiv Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-
Brabant (Vlabinvest ABP) i dr., intervenijent: Vlaams Gewest**

(Predmet C-343/17)

(2017/C 300/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fremoluc NV

Tuženici: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Intervenijent: Vlaams Gewest

Prethodna pitanja

Treba li članke 21., 45., 49. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članke 22. i 24. Direktive 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi uređenje prema kojem javno tijelo razvija zemljišta s ciljem njihove ponude pod povoljnim uvjetima na tržištu za kupnju i najam parcela i stanova prije svega osobama koje imaju usku društvenu, gospodarsku, socijalnu ili kulturnu povezanost s područjem djelovanja tog tijela, pri čemu vrijede uvjeti u vezi s prihodom koje velika većina tih osoba može ispuniti, kao u slučaju uređenja u skladu s:

- Dekretom vijeća provincije Flamanski Brabant od 25. veljače 2014. o provincijalnoj uredbi o funkcioniranju i upravljanju Agencije za zemljišnu i stambenu politiku u Flamanskom Brabantu – Vlabinvest APB, u vezi s
- člankom 2. stavkom 2. Dekreta flamanske vlade od 29. rujna 2006. o uvjetima prijenosa zemljišta preko Flamanskog udruženja za socijalne stanove i udruženja za izgradnju socijalnih stanova radi provedbe flamanskog Zakonika o stanovanju (kao i člankom 17. stavcima 2. do 6. Dekreta flamanske vlade od 12. listopada 2007. o uređenju sustava socijalnog najma radi provedbe glave VII. flamanskog Zakonika o stanovanju)?

⁽¹⁾ SL 2004., L 158, str. 77. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Žalba koju je 9. lipnja 2017. podnio Christoph Klein protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 28. rujna 2016. u predmetu T-309/10 RENV, Christoph Klein protiv Europske komisije

(Predmet C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Christoph Klein (zastupnik: H.-J. Ahlt, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda od 28. rujna 2016. u predmetu T-309/10 RENV;

2. naloži tuženiku da tužitelju naknadi 1 562 662,30 eura i kamate po osnovnoj kamatnoj stopi uvećanoj za 8 postotna boda, od objave presude;
3. utvrdi da mu je Komisija tužitelju u osnovi dužna naknaditi i štetu koja je mu nastala nakon 15. rujna 2006. u iznosu koji još valja utvrditi;
4. naloži Komisiji snošenje troškova postupka;
5. podredno: ukine presudu Općeg suda od 28. rujna 2016. u predmetu T-309/10 RENV i vrati predmet tom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

Prvi žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud povrijedio članak 61. stavak 2. Statuta Suda Europske unije time što je pogrešno procijenio doseg obvezujućeg učinka presuda Suda i pogrešno smatrao da tužitelj zbog nedopuštenosti četvrtog žalbenog razloga u predmetu C-120/14 P ne može zahtijevati naknadu štete u pogledu njegova proizvoda „effecto”.

Drugi žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud iznova povrijedio članak 61. stavak 2. Statuta Suda Europske unije time što se nije držao odluka Suda glede pravnih pitanja. Sud je u točki 95. svoje presude presudio da valja ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem je njome Opći sud odbio tužbu u pogledu zahtjeva da se Komisiji naloži naknada štete koja je žalitelju navodno nastala [...]. Suprotno toj pravnoj ocjeni, Opći sud je pogrešno zaključio da pravo na naknadu štete već u osnovi ne postoji jer nisu ispunjene pretpostavke za nju.

Treći žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud povrijedio članak 84. stavak 1. svojega Poslovnika, time što je odbio navod da je Komisija svojim nedjelovanjem u zaštitnom postupku u skladu s člankom 8. stavkom 2. Direktive 93/42 povrijedila i članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima uz obrazloženje da je riječ o nedopuštenom novom razlogu. Slijedom toga, Opći sud je time počinio pogrešku koja se tiče prava jer se tužitelj već u tužbi pozvao na načelo dobrog upravljanja, koje se sadržajno preklapa s načelom dobre uprave i člankom 41. Povelje. Stoga ne postoji ni novi nedopušteni razlog.

Četvrti žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud smatrao da direktiva ne dodjeljuje nikakva prava tužitelju osobno ni društvu atmed AG. Time je on povrijedio pravo Unije jer su oboje adresati u zaštitnom postupku i mogu se pozvati na načela slobodnog kretanja robe na temelju toga što su im povrijeđeni osnovni ekonomski interesi.

Peti žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je negirao postojanje uzročne veze između Komisijina nezakonitog djelovanja i navodne štete. Pritom je on iskrivio činjenično stanje i pogrešno kvalificirao činjenice. Time je iznova povrijedio članak 8. stavak 2. Uredbe 93/42, nije izvršio nikakvu pravnu ocjenu te nije dostatno obrazložio svoju odluku.

Šesti žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je Opći sud, time što nije uzeo u obzir priloge KOM RENV 1 i 2, povrijedio pravo na pošteno suđenje i pravo na saslušanje, članak 6. Europske konvencije o ljudskim pravima, članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te je iskrivio činjenice i dokaze.

Sedmi žalbeni razlog, u okviru kojeg žalitelj navodi da je sud Opći sud, time što nije prihvatio tužiteljev zahtjev da naloži Komisiji podnošenje spisa o zaštitnoj klauzuli, povrijedio pravo na pošteno suđenje, članak 6. Europske konvencije o ljudskim pravima, članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 64. stavak 3. točku (d) Poslovnika Općeg suda i članak 24. Statuta Suda Europske unije.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2017. uputio Rechtsbank Rotterdam (Nizozemska) –
A, B, C, D, E, F, G protiv Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Predmet C-347/17)

(2017/C 300/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtsbank Rotterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A, B, C, D, E, F, G

Tuženik: Staatssecretaris van Economische Zaken

Prethodna pitanja

1. Treba li prilog III. odjeljak II. poglavlje IV. točke 5. i 8. Uredbe (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla ⁽¹⁾ tumačiti na način da trup peradi nakon evisceracije i čišćenja više ne smije pokazivati nikakve vidljive znakove onečišćenja?
2. Obuhvaća li prilog III. odjeljak II. poglavlje IV. točke 5. i 8. Uredbe (EZ) br. 853/2004 [...] onečišćenje fekalijama, sadržajem iz žučnog mjehura i volje?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: treba li u ovom slučaju prilog III. odjeljak II. poglavlje IV. točku 8. Uredbe (EZ) br. 853/2004 [...] tumačiti na način da čišćenje treba obaviti neposredno nakon evisceracije ili je prema toj odredbi dopušteno otkloniti vidljive znakove onečišćenja i tijekom hlađenja ili rasijecanja ili ambalažiranja?
4. Je li prema prilogu I. odjeljku I. poglavlju II. dijelu D točki 1. Uredbe (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi ⁽²⁾ nadležnim tijelima prilikom pregleda dopušteno otkloniti trupove s linije klanja i pregledati vidljiva onečišćenja izvana i iznutra kao i ispod masnog tkiva?
5. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan i time vidljivi znakovi onečišćenja smiju ostati prisutni na trupu peradi, kako u tom slučaju treba tumačiti prilog III. odjeljak II. poglavlje IV. točke 5. i 8. Uredbe (EZ) br. 853/2004 [...] Na koji način valja onda postići cilj te uredbe, to jest jamčiti visoku razinu zaštite javnog zdravlja?

⁽¹⁾ SL 2004., L 139, str. 55.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 11., str. 3.

⁽²⁾ SL 2004., L 139, str. 206.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 10., str. 33.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2017. uputio Rechtbank Noord-Holland
(Nizozemska) – Vision Research Europe BV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane
kantoor Rotterdam Rijnmond**

(Predmet C-372/17)

(2017/C 300/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vision Research Europe BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Prethodno pitanje

Je li valjana Provedbena uredba Komisije (EU) br. 113/2014⁽¹⁾ od 4. veljače 2014. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu, ako je točna prethodna ocjena Rechtbanka u postupku koji se pred njim vodi da tarifni broj 8525 80 30 treba tumačiti na način da se pod njega može razvrstati kameru [Phantom V7.3], koja ima nepostojanu memoriju, tako da se fotografije u kameri prilikom naknadnog fotografiranja ili gašenja kamere brišu?

⁽¹⁾ SL 2014., L 38, str. 20.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, druge stranke: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en
Justitie**

(Predmet C-380/17)

(2017/C 300/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B

Druge stranke u postupku: H. Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Je li Sud s obzirom na članak 3. stavak 2. točku (c) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 152, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.) i na presudu Nolan (ECLI:EU:C:2012:638) nadležan odgovoriti na prethodna pitanja nizozemskog suda o tumačenju odredaba te direktive u sporu koji se odnosi na pravo boravka člana obitelji osobe koja ima pravo na supsidijarnu zaštitu ako je ta direktiva u nizozemskom pravu bila proglašena izravno i bezuvjetno primjenjivom na osobe koje imaju pravo na supsidijarnu zaštitu?
2. Protivi li se sustavu Direktive 2003/86/EZ nacionalna odredba poput one iz glavnog postupka, prema kojoj se zahtjev za uzimanje u obzir radi spajanja obitelji u skladu s povoljnijim odredbama poglavlja V. može odbiti isključivo zbog toga što nije bio podnesen u roku navedenom u članku 12. stavku 1. trećem podstavku?

Je li za odgovor na to pitanje relevantno to da se u slučaju prekoračenja gore navedenog roka može postaviti – neovisno je li to nakon odbijanja ili ne – zahtjev za spajanje obitelji u slučaju kojeg se ispituje jesu li ispunjene pretpostavke iz članka 7. Direktive 2003/86/EZ i jesu li uzeti u obzir interesi i okolnosti navedeni u članku 5. stavku 5. i članku 17.?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2017. uputio Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) –
Openbaar Ministerie protiv Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein**

(Predmet C-393/17)

(2017/C 300/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženici: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein Freddy

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2005/29/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu tumačiti na način da joj se protivi odredba u članku II.75 stavku 6. Zakonika o visokom školstvu od 11. listopada 2013. kojom je propisana opća zabrana neakreditiranim obrazovnim ustanovama da na diplomama koje izdaju upotrebljavaju oznaku „master” [magistar], ako se tom odredbom nastoji ostvariti razlog u općem interesu, to jest zahtjev jamčenja visoke razine obrazovanja, pri čemu mora biti moguće nadzirati jesu li stvarno ispunjeni propisani zahtjevi kvalitete?
2. Treba li Direktivu 2006/123/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu tumačiti na način da joj se protivi odredba u članku II.75 stavku 6. Zakonika o visokom školstvu od 11. listopada 2013. kojom je propisana opća zabrana neakreditiranim obrazovnim ustanovama da na diplomama koje izdaju upotrebljavaju oznaku „master” [magistar], ako se tom odredbom nastoji nadzirati razlog u općem interesu, to jest zaštita primatelja usluga?
3. Ispunjava li kaznena odredba, koja se primjenjuje na obrazovne ustanove koje flandrijske vlasti nisu akreditirale, a koje izdaju diplome „master” [magistar], test proporcionalnosti iz članka 9. stavka 1. točke (c) i članka 10. stavka 2. točke (c) Direktive 2006/123/EZ?

⁽¹⁾ SL 2005., L 149, str. 22.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.

⁽²⁾ SL 2006., L 376, str. 36.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. srpnja 2017. uputio Rechtbank van eerste aanleg te Brussel
(Belgija) – Profit Europe NV protiv Belgische Staat**

(Predmet C-397/17)

(2017/C 300/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profit Europe NV

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li tarifni podbroj KN-a 7307 19 10 ⁽¹⁾ tumačiti na način da obuhvaća pribor za cijevi od lijevanog željeza s kuglastim grafitom, koji ima obilježja pribora za cijevi o kojemu je riječ u glavnom postupku, ako iz njegovih objektivnih obilježja proizlazi da postoji bitna razlika u odnosu na temperirano lijevano željezo jer deformabilnost lijevanog željeza s kuglastim grafitom ne proizlazi iz odgovarajuće toplinske obrade i jer lijevano željezo s kuglastim grafitom ima drukčiji oblik grafita nego temperirano lijevano željezo, naime oblik kuglastog grafita umjesto temperiranog grafita?
2. Treba li tarifni podbroj KN-a 7307 11 00 tumačiti na način da obuhvaća pribor za cijevi od lijevanog željeza s kuglastim grafitom, koji ima obilježja pribora za cijevi o kojima je riječ u glavnom postupku, ako iz objektivnih obilježja lijevanog željeza s kuglastim grafitom proizlazi da se on u bitnome poklapa s objektivnim obilježjima netemperiranog lijevanog željeza?
3. Treba li zanemariti napomene KN-a za tarifni podbroj 7307 19 10 u kojima se utvrđuje da temperirano lijevano željezo obuhvaća lijevano željezo s kuglastim grafitom u dijelu u kojem one navode da temperirano lijevano željezo obuhvaća lijevano željezo s kuglastim grafitom ako je utvrđeno da u slučaju lijevanog željeza s kuglastim grafitom nije riječ o temperiranom lijevanom željezu?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. srpnja 2017. uputio Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgija) – Profit Europe NV protiv Belgische Staat

(Predmet C-398/17)

(2017/C 300/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profit Europe NV

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li tarifni podbroj KN-a 7307 19 10 ⁽¹⁾ tumačiti na način da obuhvaća pribor za cijevi od lijevanog željeza s kuglastim grafitom, koji ima obilježja pribora za cijevi o kojemu je riječ u glavnom postupku, ako iz njegovih objektivnih obilježja proizlazi da postoji bitna razlika u odnosu na temperirano lijevano željezo jer deformabilnost lijevanog željeza s kuglastim grafitom ne proizlazi iz odgovarajuće toplinske obrade i jer lijevano željezo s kuglastim grafitom ima drukčiji oblik grafita nego temperirano lijevano željezo, naime oblik kuglastog grafita umjesto temperiranog grafita?
2. Treba li tarifni podbroj KN-a 7307 11 00 tumačiti na način da obuhvaća pribor za cijevi od lijevanog željeza s kuglastim grafitom, koji ima obilježja pribora za cijevi o kojima je riječ u glavnom postupku, ako iz objektivnih obilježja lijevanog željeza s kuglastim grafitom proizlazi da se on u bitnome poklapa s objektivnim obilježjima netemperiranog lijevanog željeza?

3. Treba li zanemariti napomene KN-a za tarifni podbroj 7307 19 10 u kojima se utvrđuje da temperirano lijevano željezo obuhvaća lijevano željezo s kuglastim grafitom u dijelu u kojem one navode da temperirano lijevano željezo obuhvaća lijevano željezo s kuglastim grafitom ako je utvrđeno da u slučaju lijevanog željeza s kuglastim grafitom nije riječ o temperiranom lijevanom željezu?

(¹) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – A

(Predmet C-410/17)

(2017/C 300/26)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A Oy

Druga stranka u postupku: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1. točku (c) u vezi s člankom 24. stavkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ (¹) o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da se radovi rušenja koje izvršava poduzetnik u čiju poslovnu djelatnost ulazi izvršavanje radova rušenja, obuhvaćaju samo jednu transakciju ako je poduzetnik koji izvršava rušenje prema uvjetima ugovora između njega i naručitelja dužan odvesti otpad od rušenja i – ako otpad od rušenja sadržava metalne ostatke – metalne ostatke može dalje prodati poduzetnicima koji otkupljuju čelični otpad?

Ili takav ugovor o radovima rušenja s obzirom na članak 2. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 14. stavkom 1. Direktive o PDV-u 2006/112/EZ treba tumačiti na način da obuhvaća dvije transakcije, naime, s jedne strane, isporuku usluge poduzetnika koji izvršava rušenje naručitelju radova rušenja i, s druge strane, kupnju metalnih ostataka poduzetnika koji izvršava rušenje od naručitelja radova rušenja?

Je li ovdje važno to da poduzetnik koji izvršava rušenje pri određivanju cijene za radove rušenja kao čimbenik koji smanjuje cijenu uzima u obzir da može ostvariti prihod oporabom otpada od rušenja?

Je li ovdje važno to da količina i vrijednost otpada od rušenja koji se može oporabiti nisu ugovorene u ugovoru o radovima rušenja i da nije ugovoreno ni da se kasnije priopćavaju naručitelju radova rušenja te da se količina i vrijednost otpada od rušenja ispostave tek nakon što ga poduzetnik koji izvršava rušenje preproda?

2. Treba li članak 2. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 14. stavkom 1. Direktive o PDV-u 2006/112/EZ u slučaju u kojemu se poduzetnik u čiju poslovnu djelatnost ulazi izvršavanje radova rušenja s vlasnikom objekta za rušenje u ugovoru sporazumi da poduzetnik koji izvršava rušenje kupuje objekt za rušenje i da se uz ugovaranje ugovorne kazne obvezuje da će srušiti objekt unutar razdoblja određenog u ugovoru i odvesti otpad od rušenja, tumačiti na način da je riječ o samo jednoj transakciji koja obuhvaća prodaju robe od strane vlasnika objekta za rušenje poduzetniku koji izvršava rušenje?

Ili takav ugovor s obzirom na članak 2. stavak 1. točku (c) u vezi s člankom 24. stavkom 1. Direktive o PDV-u 2006/112/EZ treba tumačiti na način da obuhvaća dvije transakcije, naime, s jedne strane, prodaju robe od strane vlasnika objekta za rušenje poduzetniku koji izvršava rušenje i, s druge strane, rušenje koje je poduzetnik koji izvršava rušenje izvršio prodavatelju robe?

Je li ovdje važno to da poduzetnik koji izvršava rušenje pri određivanju cijene u svojoj ponudi za kupnju robe kao čimbenik koji smanjuje cijenu uzima u obzir troškove koji mu nastaju demontažom i odvozom robe?

Je li važno to da je prodavatelj robe svjestan da se troškovi koji poduzetniku koji izvršava rušenje nastaju demontažom i odvozom robe uzimaju u obzir kao čimbenik koji smanjuje cijenu te robe, s obzirom na okolnost da između stranaka nije sklopljen nikakav sporazum o tim troškovima i da prodavatelj nikad ne treba biti obaviješten o procijenjenoj ili stvarno nastaloj visini ovih troškova?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. srpnja 2017. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres

(Predmet C-411/17)

(2017/C 300/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Tuženik: Conseil des ministres

Druga stranka u postupku: Electrabel SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavke 1. do 3., 6. i 7., članak 3. stavak 8., članak 5. i članak 6. stavak 1., te točku 2. Priloga I. Konvenciji iz Espooa „o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica” tumačiti u skladu s pojašnjenjima iz Informativnog dokumenta o primjeni Konvencije na aktivnosti u vezi s nuklearnom energijom i Preporukama o dobroj praksi u pogledu primjene Konvencije na aktivnosti u vezi s nuklearnom energijom?
2. Može li se članak 1., IX) Konvencije iz Espooa koji definira „nadležno tijelo” tumačiti na način da se njime iz područja primjene navedene konvencije isključuju zakonodavni akti poput Zakona od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe u području energetike”, osobito uzimajući u obzir različite studije i savjetovanja provedena u okviru donošenja tog zakona?
3. (a) Trebaju li članke 2. do 6. Konvencije iz Espoo-a tumačiti na način da se primjenjuju prije donošenja zakonodavnog akta kao što je Zakon od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe u području energetike”, čiji članak 2. odgađa datum deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije u nuklearnim elektranama Doel 1 i Doel 2?

- (b) Razlikuje li se odgovor na pitanje u točki a) ovisno o tome odnosi li se na centralu Doel 1 ili Doel 2, s obzirom na potrebu donošenja upravnih akata kojima se provodi ranije navedeni zakon od 28. lipnja 2015. za prvu centralu?
- (c) Može li sigurnost opskrbe države električnom energijom biti važan razlog u općem interesu koji dopušta odstupiti od primjene članaka 2. do 6. Konvencije iz Espoo-a ili suspendirati tu primjenu?
4. Treba li članak 2. stavak 2. Aarhuške konvencije „o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša” tumačiti na način da iz područja primjene navedene konvencije isključuje zakonodavne akte poput Zakona od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe u području energetike”, uzimajući u obzir ili zanemarujući različite studije i savjetovanja provedena u okviru donošenja tog zakona?
5. (a) Uzimajući u obzir osobito „Preporuke iz Maastrichta načinima promicanja stvarnog sudjelovanja javnosti u postupku odlučivanja u području okoliša” u odnosu na postupak odlučivanja u više etapa treba li članke 2. i 6. u vezi s Dodatkom I.1 Aarhuškoj konvenciji tumačiti na način da se primjenjuju prije donošenja zakonodavnog akta kao što je Zakon od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe u području energetike”, čiji članak 2. odgađa datum deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije u nuklearnim elektranama Doel 1 i Doel 2?
- (b) Razlikuje li se odgovor na pitanje u točki a) ovisno o tome odnosi li se na centralu Doel 1 ili Doel 2, s obzirom na potrebu donošenja upravnih akata kojima se provodi ranije navedeni zakon od 28. lipnja 2015. u odnosu prvu centralu?
- (c) Može li sigurnost opskrbe države električnom energijom biti važan razlog u općem interesu koji dopušta odstupiti od primjene članaka 2. i 6. Arhuške konvencije ili suspendirati tu primjenu?
6. (a) Treba li članak 1. stavak 2. u vezi s točkom 13.(a) Priloga II Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš⁽¹⁾, tumačenih, prema potrebi, u kontekstu Konvencije iz Espoo-a i Arhuške konvencije, tumačiti na način da se primjenjuje na odgodu datuma deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije nuklearne elektrane, podrazumijevajući, kao u ovom slučaju značajna ulaganja i unapređenje sigurnosti u nuklearnim elektranama Doel 1 i Doel 2?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje u točki a) treba li članke 2. do 8. i 11. te Priloge I, II i III Direktivi 2011/92/EU tumačiti na način da se primjenjuju prije donošenja zakonodavnog akta kao što je Zakon od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe na energetsom planu”, čiji članak 2. odgađa datum deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije u nuklearnim elektranama Doel 1 i Doel 2?
- (c) Razlikuje li se odgovor na pitanje u točki a) i b) ovisno o tome odnosi li se na centralu Doel 1 ili Doel 2, s obzirom na potrebu donošenja upravnih akata kojima se provodi ranije navedeni zakon od 28. lipnja 2015. u odnosu prvu centralu?
- (d) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje u točki a), treba li članak 2. stavak 4. Direktive 2011/92/EU tumačiti na način da dopušta izuzeti odgodu deaktiviranja nuklearne elektrane iz primjene članaka 2. do 8. i 11. Direktive 2011/92/EU iz važnih razloga u općem interesu povezanih sa sigurnošću opskrbe zemlje električnom energijom?

7. Treba li pojam „određeni akt zakonodavstva” iz članka 1. stavka 4. Direktive 2011/92/EU tumačiti na način da iz područja primjene navedene direktive isključuje zakonodavne akte poput Zakona od 28. lipnja 2015. „o izmjeni zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije kako bi se zajamčila sigurnost opskrbe na energetsom planu” osobito uzimajući u obzir različite studije i savjetovanja provedena u okviru donošenja tog zakona i koji bi mogli postići ciljeve ranije navedene direktive?
8. (a) Treba li članak 6. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore ⁽²⁾, u vezi s člancima 3. i 4. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica ⁽³⁾, tumačen, ovisno o slučaju, u kontekstu Direktive 2011/92/EU i Konvencije iz Espoo-a i Arhuške konvencije tumačiti na način da se primjenjuje na odgodu datuma deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije u nuklearnoj centrali, čime se, kao i u ovom slučaju, podrazumijevaju značajna ulaganja i unapređenje sigurnosti u nuklearnim centralama Doel 1 i Doel 2?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje iz točke (a), treba li članak 6. stavak 3. Direktive 92/43/EEZ tumačiti na način da se primjenjuje prije donošenja zakonodavnog akta poput Zakona od 28. lipnja 2015. „o izmjeni Zakona od 31. siječnja 2003. o postupnom napuštanju nuklearne energije u svrhu industrijske proizvodnje električne energije radi jamstva sigurnosti opskrbe u području energetike”, čiji članak 2. odgađa datum deaktiviranja i završetka industrijske proizvodnje električne energije u nuklearnim elektranama Doel 1 i Doel 2?
- (c) Razlikuje li se odgovor na pitanje u točki a) i b) ovisno o tome odnosi li se na centralu Doel 1 ili Doel 2, s obzirom na potrebu donošenja upravnih akata kojima se provodi ranije navedeni zakon od 28. lipnja 2015. u odnosu prvu centralu?
- (d) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje u točki a), treba li članak 6. stavak 4. Direktive 92/43/EEZ tumačiti na način da dopušta smatrati imperativnim razlozima prevladavajućeg javnog interesa razloge vezane za sigurnost opskrbe zemlje električnom energijom, uzimajući u obzir osobito različite studije i savjetovanja provedene u okviru donošenja ranije navedenog zakona od 28. lipnja 2015. i koji bi mogli postići ciljeve ranije navedene direktive?
9. Ako na temelju odgovora na gornja prethodna pitanja nacionalni sud dođe do zaključka da pobijani zakon povređuje jednu od obveza koja proizlazi iz ranije navedenih konvencija ili direktiva, a da sigurnost opskrbe zemlje električnom energijom nije važan razlog od općeg interesa koji dopušta odstupiti od tih obveza, može li zadržati učinke zakona od 28. lipnja 2015. kako bi izbjegao pravnu nesigurnost i omogućio da se ispune obveze procjene utjecaja na okoliš i sudjelovanja javnosti koje proizlaze iz ranije navedenih konvencija ili direktiva?

⁽¹⁾ SL L 26, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.

⁽²⁾ SL L 206, str. 7., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.

⁽³⁾ SL L 20, str. 7., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 128.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika)
– Arex CZ a.s. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-414/17)

(2017/C 300/28)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj (tužitelj u prvostupanjskom postupku): Arex CZ a.s.

Druška stranka u kasacijskom postupku (tuženik u prvostupanjskom postupku): Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Treba li ijednog poreznog obveznika smatrati poreznim obveznikom u smislu članka 138. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u)? U slučaju niječnog odgovora, na koje se porezne obveznike ta odredba primjenjuje?
2. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku (to jest, da je stjecatelj proizvoda osoba upisana u evidenciju poreznih obveznika), treba li tu odredbu tumačiti na način da, kada se otprema ili prijevoz tih proizvoda odvija u skladu s relevantnim odredbama Direktive Vijeća 2008/118/EZ ⁽²⁾ o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ ⁽³⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o trošarinama), isporuku povezanu s postupkom u skladu s Direktivom o trošarinama treba smatrati isporukom koja ima pravo na oslobođenje prema toj odredbi, iako uvjeti za izuzeće prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u nisu ispunjeni, s obzirom na pripisivanje prijevoza dobara drugoj transakciji?
3. Ako je odgovor Suda da se članak 138. stavak 2. točka (b) Direktive o PDV-u ne primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku, je li činjenica da je roba prevezena unutar sustava odgode plaćanja trošarine presudna za odlučivanje o pitanju kojoj od nekoliko isporuka treba pripisati prijevoz u svrhu ostvarenja prava na izuzeće od PDV-a prema članku 138. stavku 1. Direktive o PDV-u?

⁽¹⁾ OJ 2006 L 347, p. 1.

⁽²⁾ OJ 2009 L 9, p. 12.

⁽³⁾ OJ 1992 L 76, p. 1.

Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-420/17)

(2017/C 300/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, i C. Hermes, agenti)

Tuženik: Francuska Republika

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je Francuska Republika, time što nije poduzela sve mjere potrebne za uspostavu općeg sustava zaštite vrtna strnadice u departmanu Landes, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica
- naložiti Francuskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da Francuska nikad nije poduzela koherentne i koordinirane zaštitne mjere potrebne za uspostavu sustava zaštite vrtno strnadice i time povrijedila obveze koje proizlaze iz Direktive 2009/147/CE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 20 od 26.1.2010., str. 7., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 128.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2017. uputio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska) – Elena Barba Giménez protiv Francisce Carrión Lozano**(Predmet C-426/17)**

(2017/C 300/30)

*Jezik postupka: španjolski***Sud koji je uputio zahtjev**

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke glavnog postupka*Tužitelj:* Elena Barba Giménez*Tuženik:* Francisca Carrión Lozano**Prethodna pitanja**

1. Treba li Direktivu Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾, u vezi s Direktivom 2005/29/EZ ⁽²⁾ i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis, poput članka 35. Ley 1/2000, de 7 enero, de Enjuiciamiento Civil (Zakon br. 1/2000 od 7. siječnja 2000. o parničnom postupku), u kojem tijela koja su zadužena za vođenje postupaka u kojima se donose odluke o zahtjevima za isplatu nagrada za rad (takozvani postupci „jura de cuentas”) ne mogu prije izdavanja ovršnog naslova po službenoj dužnosti provjeriti sadržava li ugovor sklopljen između odvjetnika i potrošača nepoštene odredbe ili je riječ o nepoštenoj poslovnoj praksi?
2. Jesu li odvjetnici koji pružaju usluge besplatne pravne pomoći „prodavatelji robe ili pružatelji usluga” ili „trgovci” u smislu članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 93/13/EEZ i članka 2. točke (b) Direktive 2005/29/EZ? Jesu li članak 6. stavak 1. točka (d) i članak 7. stavak 2. Direktive 2005/29/EZ primjenjivi na slučajeve u kojima su tarife stručnjaka uređene pravnim pravilom?
3. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, treba li Direktivu 2005/29/EZ tumačiti na način da joj se protivi odredba poput one sadržane u članku 36. Ley 1/1996, de 10 enero, de Justicia Gratuita (Zakon 1/1996 od 10. siječnja 1996. o besplatnoj pravnoj pomoći), koja propisuje obvezu primjene zakonski utvrđenog tarifnog sustava, iako poduzetnik postupka nemarno ili zavaravajuće što se tiče određivanja cijena svojih usluga?
4. Treba li članak 101. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi pravilo poput onog uspostavljenog člankom 36. Zakona 1/1996, prema kojem se nagrada odvjetnicima koji pružaju usluge u sustavu besplatne pravne pomoći, u slučaju prihvaćanja zahtjeva stranke, plaća po odvjetničkoj tarifi koju su ti odvjetnici prethodno odobrili, pri čemu tijela države članice ne mogu odstupati od nje?
5. Ispunjava li ta odredba zahtjeve nužnosti i proporcionalnosti na koje upućuje članak 15. stavak 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu?

6. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi odredba poput članka 36. Zakona 1/1996, koja propisuje obvezu korisnika prava na besplatnu pravnu pomoć da, u slučaju prihvatanja njegova zahtjeva, ali bez odluke o troškovima, plati odvjetniku njegovu nagradu u skladu s tarifama koje je odobrio kolegij stručnjaka, a koje premašuju 50 % godišnjeg iznosa davanja iz sustava socijalne sigurnosti?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)

Rješenje predsjednika devetog vijeća Suda od 19. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Češke Republike

(Predmet C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Jezik postupka: češki

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 27. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Jezik postupka: poljski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 30. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Richard Rodriguez Serin protiv HOP!-Regional

(Predmet C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 5. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Mons – Belgija) – État belge protiv Biologie Dr Antoine SPRL

(Predmet C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e

(Predmet T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Prigovor — Suspenzija izvršenja presude zbog ogluhe — Djelomična presuda”)

(2017/C 300/35)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (zastupnik: M. Pesquera Alonso i F. Sgritta, agenti, uz asistenciju E. Kourakisa, odvjetnika)

Predmet

Prigovor protiv izvršenja presude od 6. travnja 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, neobjavljena, EU:T:2017:268).

Izreka

Suspendira se izvršenje presude od 6. travnja 2017., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16) do donošenja odluke o prigovoru Izvršne agencije Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA).

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2017. – myToys.de protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (myBaby)

(Predmet T-519/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije myBaby — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije i raniji verbalni nacionalni žigovi MAYBABY, May BaBy i MAY BABY — Akcesorni zahtjev — Članak 8. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 216/96 — Odluka kojom se samo potvrđuje — Nedopuštenost”)

(2017/C 300/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: myToys.de GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: C. Hauss-Löhde i M. Mette, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Španjolska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. lipnja 2015. (predmet R 1002/2014-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Laboratorios Indas i myToys.de.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu myToys.de GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društva Laboratorios Indas, SA.
3. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 363, 3. 11. 2015.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. srpnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e

(Predmet T-348/16 OP-R)

(„Privremena pravna zaštita — Arbitražna klauzula — Presuda zbog oglehe — Zahtjev za suspenziju izvršenja presude — Nenadležnost”)

(2017/C 300/37)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj u glavnom postupku: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik u glavnom postupku: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (zastupnici: M. Pesquera Alonso i F. Sgritta, agenti, uz asistenciju E. Kourakisa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 123. stavka 4. i članka 156. Poslovnika Općeg suda radi suspenzije izvršenja presude od 6. travnja 2017., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, neobjavljena, EU:T:2017:268).

Izreka

1. Tužba se odbija.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2017. – HI protiv Komisije**(Predmet T-464/16 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Projekt financiran sredstvima Unije — Sukob interesa — Stegovni postupak — Sankcija premještanja u niži razred — Odbijanje tužbe u prvom stupnju — Žalba koja je dijelom očito nedopuštena, a dijelom očito neosnovana”)

(2017/C 300/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: HI (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Ehrbar i F. Simonetti, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 10. lipnja 2016., HI/Komisija (F-133/15, EU:F:2016:127), radi ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. HI će snositi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Nexans France i Nexans protiv Komisije**(Predmet T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Nexans France (Courbevoie, Francuska) i Nexans (Courbevoie) (zastupnici: M. Powell i A. Rogers, Solicitors, i G. Forwood, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Komisijinu Odluku C(2017) 3051 final od 2. svibnja 2017. o zahtjevu za povjerljivo postupanje koji su podnijela društva Nexans France i Nexans na temelju članka 8. Odluke Predsjednika Europske komisije 2011/695/EU od 13. listopada 2011. o funkciji i opisu posla službenika za usmene rasprave u određenim postupcima tržišnog natjecanja (predmet AT.39610 – energetske kabele) jer se njome odbijaju zahtjevi tužitelja za povjerljivošću u odnosu na to da se u predmetu T-449/14 tvrdi da je materijal pribavljen nezakonito (tzv. „zahtjevi I. kategorije”), i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije ponudila dovoljno obrazloženje, suprotno članku 296. UFEU-a, članku 41. stavku 2. točki (c) Povelje o temeljnim pravima, kao i članku 8. stavku 2. Odluke 2011/695/EU.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku prilikom ocjene zahtjeva tužitelja na temelju članka 8. stavka 2. Odluke 2011/695: prvo, utvrdivši da je dio spornog materijala već bio poznat širem krugu osoba; drugo, propustivši uzeti u obzir načelo djelotvorne sudske zaštite; i treće, utvrdivši da interese tužitelja ne treba zaštititi.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila načelo pretpostavke nevinosti, s obzirom na činjenicu da je zakonitost načina na koji je dobiven sporni materijal osporena u postupku u predmetu T-449/14 koji je u tijeku. Objava spornog materijala dovela bi do toga da bilo kakvo poništenje u tom predmetu ne bi imalo puni učinak.

Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – Dehousse protiv Suda Europske unije**(Predmet T-433/17)**

(2017/C 300/40)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Franklin Dehousse (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici)

Tuženik: Sud Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

i stoga,

- poništi odluku od 18. svibnja 2017. kojom je tuženik odbio ponovni zahtjev za pristup dokumentima koji je tužitelj podnio 12. travnja 2017., kao i odluku od 22. svibnja 2017. kojom je tuženik djelomično odbio ponovni zahtjev za pristup dokumentima koji je tužitelj podnio 16. ožujka 2017.;
- utvrdi odgovornost tuženika u skladu s člankom 340. UFEU-a;
- naloži tuženiku naknadu neimovinske štete koju je pretrpio tužitelj procijenjenu *ex aequo et bono* na iznos od deset tisuća (10 000) eura, i, podredno, u simboličnom iznosu od jednog eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga u vezi sa svojim zahtjevom za poništenje i jedan tužbeni razlog u vezi sa svojim zahtjevom za naknadu štete.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Odluke Suda Europske unije od 11. listopada 2016. o javnom pristupu dokumentima kojima Sud Europske unije raspolaže u sklopu obavljanja svojih administrativnih zadaća (2016/C 445/03), članka 15. stavka 3. UFEU-a i članka 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s javnim pristupom dokumentima institucija i u vezi s obvezom transparentnosti. Tužitelj osobito navodi da pobijane odluke treba poništiti jer se njima ne dostavljaju određeni dokumenti, jer se njima nepotpuno dostavljaju ti dokumenti, ili se ti dokumenti dostavljaju s brojnim izostavljenim dijelovima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje, jer su pobijane odluke uopće nisu obrazložene ili su nedostatno obrazložene.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.

Tužitelj u vezi s utvrđivanjem izvanugovorne odgovornosti Unije navodi da je tužena institucija postupala nezakonito, na temelju čega je nastala odgovornost. Ta postupanja su dovela do nastanka teške neimovinske štete tužitelju, za koju on traži da mu se naknadi.

Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – ClientEarth i dr. protiv Komisije

(Predmet T-436/17)

(2017/C 300/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina), European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgija), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Švedska), International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (zastupnik: A. Jones, Barrister)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i utemeljena;
- poništi Komisijinu Odluku C (2017) 2914 *final*, od 2. svibnja 2017., kojom se odbija preispitivanje Komisijine Odluke C (2016) 5644 o dodjeljivanju odobrenja za određene upotrebe olovnog sulfokromata žutog i olovnog kromata molibdata sulfata crvenog na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)
- poništi Komisijinu Odluku C(2016)5644;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova, i
- odredi bilo koju drugu mjeru koju smatra primjerenom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka C(2017) 2914 *final* sadržava očite pogreške koje se tiču prava i ocjene u pogledu navodne usklađenosti zahtjeva za izdavanje odobrenja društva DCC Maastricht BV u smislu članka 62. i članka 60. stavka 7. Uredbe REACH.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka C(2017) 2914 *final* sadržava očite pogreške koje se tiču prava i ocjene prema članku 60. stavku 4. Uredbe REACH što se tiče socio-ekonomske ocjene.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka C(2017) 2914 *final* sadržava očite pogreške u ocjeni prema članku 60. stavcima 4. i 5. Uredbe REACH što se tiče analize drugih mogućnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Odluka C(2017) 2914 *final* sadržava očite pogreške koje se tiču prava i ocjene u pogledu primjene općih načela prava EU-a, uključujući dužnost obrazlaganja i načelo opreznosti, u kontekstu postupka izdavanja odobrenja u skladu s Uredbom REACH.

Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Oy Karl Fazer protiv EUIPO-a – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Predmet T-437/17)

(2017/C 300/42)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Finska) (zastupnik: L. Laaksonen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MIGNON” – prijava za registraciju br. 10 995 892

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2017. u predmetu R 1859/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- dopusti registraciju žiga za sve proizvode za koje je podnesena prijava.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 18. srpnja 2017. – Sevenfriday protiv EUIPO-a – Seven (SEVENFRIDAY)**(Predmet T-448/17)**

(2017/C 300/43)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Sevenfriday AG (Zürich, Švicarska) (zastupnici: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini i G. Bellomo, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Seven SpA (Leini, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije 'SEVENFRIDAY' – prijava za registraciju br. 12 915 021*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. svibnja 2017. u predmetu R 2291/2016-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

poništi pobijanu odluku jer se njome odbija prigovor koji je društvo Sevenfriday AG podnijelo protiv odluke B2400482 od 7. listopada 2016. i slijedom toga naloži da se po prijavi br. 1105144 provede registracija žiga kao žiga Europske unije.

Tužbeni razlog*—* Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009**Tužba podnesena 18. srpnja 2017. – Sevenfriday protiv EUIPO-a – Seven (SEVENFRIDAY)****(Predmet T-449/17)**

(2017/C 300/44)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Sevenfriday AG (Zürich, Švicarska) (zastupnici: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini i G. Bellomo, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Seven SpA (Leini, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije 'SEVENFRIDAY' – prijava za registraciju br. 13 500 533

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. svibnja 2017. u predmetu R 2292/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku jer se njome odbija prigovor koji je društvo Sevenfriday AG podnijelo protiv odluke B252649 od 10. listopada 2016. i slijedom toga naloži da se po prijavi br. 16500533 provede registracija žiga kao žiga Europske unije;
- podredno, poništi pobijanu odluku i povuče je barem u odnosu na proizvode u razredu 9.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 14. srpnja 2017. – Bateni protiv Vijeća

(Predmet T-455/17)

(2017/C 300/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Naser Bateni (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: M. Schlingmann i M. Bever, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

1. naloži Europskoj uniji, koju zastupa Vijeće, da mu naknadi štetu u iznosu od 250 000,00 eura na ime neimovinske štete koju je pretrpio zbog:
 - uvrštavanja u tablicu III. Priloga II. Odluci Vijeća 2010/413/ZVSP Odlukom Vijeća 2011/783/ZVSP od 1. prosinca 2011. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2011., L 319, str. 71.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 104.) i uvrštavanja u tablicu III. Priloga VIII. Uredbi (EU) br. 961/2010 Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1245/2011 o provedbi Uredbe (EU) br. 961/2010 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2011., L319, str. 11.);
 - uvrštavanja u tablicu III. Priloga IX. Uredbi Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012., L 88, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.);
 - uvrštavanja u tablicu III. Priloga Odluci Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 18.) i u tablicu III. Priloga Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 3.);

2. naloži Europskoj uniji, koju zastupa Vijeće, plaćanje zateznih kamata prema stopi koju je utvrdila Europska središnja banka za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda, od 24. ožujka 2017. do potpune isplate iznosa navedenog u točki 1.;
3. naloži Europskoj uniji, koju zastupa Vijeće, snošenje troškova postupka, osobito onih koje je imao tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog:

1. Prvi tužbeni razlog: Vijeće je ozbiljno povrijedilo pravna pravila koja štite tužitelja time što je donijelo mjere ograničavanja protiv njega. Time je tužitelju nastala znatna neimovinska šteta koju mu valja naknaditi.
 - Tužitelj je protiv svojega uvrštenja na popis sankcija uspješno podnio tužbe za poništenje. Opći sud je navedene pravne akte poništio pravomoćnim presudama od 6. rujna 2013. u predmetima T-42/12 i T-181/12 i od 16. rujna 2015. u predmetu T-45/14 u mjeri u kojoj se odnose na tužitelja. U tim presudama je Opći sud ustvrdio da Vijeće nije dokazalo nikakve razloge koji su mogli opravdati tužiteljevo uvrštenje na popis sankcija, čime je ono počinilo očitu pogrešku u ocjeni i nije primijenilo dužnu pažnju.
 - U skladu sa sudskom praskom Suda (Safa Nicu Sepahan Co./Vijeće, predmet T-384/11, presuda od 25. studenoga 2014.), koju je Sud u međuvremenu potvrdio (predmet C-45/15, presuda od 30. svibnja 2017.), tu je riječ o ozbiljnoj povredi materijalnih odredbi dotičnih ovlašćujućih pravnih osnova koje štite pojedince i temeljnih prava dotičnih osoba, osobito prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
 - Sâmo poništenje spornih pravnih akata nije dostatna odšteta. Dalekosežne društvene, poslovne i privatne posljedice nezakonitih uvrštenja tužitelja tijekom više godina mogu se nadomjestiti isplatom naknade štete.

Tužba podnesena 19. srpnja 2017. – Medisana protiv EUIPO-a (happy life)

(Predmet T-457/17)

(2017/C 300/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Medisana AG (Neuss, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „happy life” – prijava za registraciju br. 15 164 023

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. svibnja 2017. u predmetu R 1965/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. srpnja 2017. – Bopp protiv EUIPO-a (prikaz jednakokutnog osmerokuta)

(Predmet T-460/17)

(2017/C 300/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Carsten Bopp (Glashütten, Njemačka) (zastupnik: F. Pröckl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig (prikaz jednakokutnog osmerokuta) – prijava za registraciju br. 11 005 196

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. svibnja 2017. u predmetu R 1954/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 18. srpnja 2017. – Gauff protiv EUIPO-a – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)

(Predmet T-748/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/48)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

**Rješenje Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners
(NEXEN)**

(Predmet T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR